

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 324

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 mai 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 227 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 362 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	11-12
Decizia nr. 257 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010.....	3-5	Decizia nr. 373 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	12-13
Decizia nr. 319 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	6-8	Decizia nr. 390 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic.....	14-15
Decizia nr. 358 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	8-9	Decizia nr. 417 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	15-16
Decizia nr. 359 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	9-11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 227**

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 61 alin. 1: *„Cererea va fi făcută în condițiile de formă pentru cererea de chemare în judecată. Cererea făcută de pârât se va depune o dată cu întâmpinarea; când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înfățișare.”;*

— Art. 63 alin. 2: *„Când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate deosebit.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 209 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 6 mai 2008, a statuat, referitor la dispozițiile art. 61 din Codul de procedură civilă, că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege. În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 61 din Codul de procedură civilă, referitoare la termenele până la care reclamantul, respectiv pârâtul, poate depune cererea de chemare în garanție, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă nici accesul liber la justiție atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești, în termenul legal, cu cererea de chemare în garanție. Mai mult, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că prin Decizia nr. 913 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, a reținut că aceste dispoziții au în vedere soluționarea procesului

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Szilacyi Ladislau Iosif și Szilacyi Iuliana în Dosarul nr. 2.772/3/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar prin care autorii excepției de neconstituționalitate solicită acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare depusă de autorii excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.772/3/2009, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Szilacyi Ladislau Iosif și Szilacyi Iuliana.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală prin aceea că împiedică accesul liber la justiție. Prin disjungerea cauzei se încalcă dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

cu celeritate, în absența lor cererea de chemare în garanție putând întârzia în mod nejustificat judecarea cererii principale, împrejurare care ar fi fost de natură a contraveni prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.189 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, Curtea a statuat că instituirea, prin textul de lege criticat, a regulii potrivit căreia, în situația în care chemarea în garanție determină întârzierea judecării, instanța poate dispune disjungerea celor două cereri spre a fi judecate separat,

are drept scop soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în deplin acord cu exigențele impuse de dreptul la un proces echitabil. Reglementarea criticată nu îngrădește sub niciun aspect posibilitatea părților de a formula apărările pe care le consideră necesare, astfel încât nu sunt încălcate nici prevederile art. 24 din Legea fundamentală.

Cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 și art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Szilacyi Ladislau Iosif și Szilacyi Iuliana în Dosarul nr. 2.772/3/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 257

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Vaslui în Dosarul nr. 487/89/2010 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.346D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.427D/2010, nr. 1.574D/2010, nr. 1.704D/2010, nr. 1.736D/2010, nr. 1.853D/2010, nr. 1.942D/2010,

nr. 2.000D/2010, nr. 3.552D/2010, nr. 3.826D/2010, nr. 4.101D/2010 și nr. 4.437D/2010, având ca obiect excepții de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepții ridicate de Asociația Județeană a Sindicatului Liber al Pensionarilor Vrancea, în numele și pentru părțile Ștefan I. Cazan și alții în Dosarul nr. 779/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă, de Maria Ghicică și alții în Dosarul nr. 994/87/2010 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Botoșani, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.450/40/2010 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Alba, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 2.488/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția civilă, de Sindicatul Liber al Pensionarilor Brașov, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 2.233/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Uniunea Județeană Harghita a Sindicatelor Pensionarilor Miercurea-Ciuc, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 450/96/2010 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Mehedinți, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.133/101/2010 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Liga

Județeană „Solidaritatea” a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.678/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de Sindicatul Pensionarilor Iași, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.483/99/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă, litigii de muncă, de Sindicatul Ligii Județene a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 5.665/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și de Asociația Pensionarilor din București, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 9.894/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele 1.346D/2010, nr. 1.427D/2010, nr. 1.574D/2010, nr. 1.704D/2010, nr. 1.736D/2010, nr. 1.853D/2010, nr. 1.942D/2010, nr. 2.000D/2010, nr. 3.552D/2010, nr. 3.826D/2010, nr. 4.101D/2010 și nr. 4.437D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.427D/2010, nr. 1.574D/2010, nr. 1.704D/2010, nr. 1.736D/2010, nr. 1.853D/2010, nr. 1.942D/2010, nr. 2.000D/2010, nr. 3.552D/2010, nr. 3.826D/2010, nr. 4.101D/2010 și nr. 4.437D/2010 la Dosarul nr. 1.346D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, sens în care arată că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate, iar noua reglementare în domeniul pensiilor, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, nu mai preia soluția legislativă criticată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată de **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** în Dosarul nr. 487/89/2010, prin Încheierea din 13 aprilie 2010, pronunțată de **Tribunalul Vrancea — Secția civilă** în Dosarul nr. 779/91/2010, prin Încheierea din 24 martie 2010, pronunțată de **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal** în Dosarul nr. 994/87/2010, prin Încheierea din 18 mai 2010, pronunțată de **Tribunalul Botoșani — Secția civilă** în Dosarul nr. 1.450/40/2010, prin Încheierea din 22 aprilie 2010, pronunțată de **Tribunalul Alba — Secția civilă** în Dosarul nr. 2.488/107/2010, prin Încheierea din 10 iunie 2010, pronunțată de **Tribunalul Brașov — Secția civilă** în Dosarul nr. 2.233/62/2010, prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată de **Tribunalul Harghita — Secția civilă** în Dosarul nr. 450/96/2010, prin Încheierea din 15 aprilie 2010, pronunțată de **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul nr. 1.133/101/2010, prin Încheierea din 25 iunie 2010, pronunțată de **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă** în Dosarul nr. 1.678/90/2010, prin Încheierea din 8 septembrie 2010, pronunțată de **Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă** în Dosarul nr. 1.483/99/2010, prin Încheierea din 22 septembrie 2010, pronunțată de **Tribunalul Bihor — Secția civilă** în Dosarul nr. 5.665/111/2010 și prin Încheierea din 14 octombrie 2010, pronunțată de **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul nr. 9.894/3/2010, **Curtea Constituțională a**

fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Vaslui, de Asociația Județeană a Sindicatului Liber al Pensionarilor Vrancea, în numele și pentru părțile Ștefan I. Cazan și alții, de Maria Ghicică și alții, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Botoșani, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Alba, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Sindicatul Liber al Pensionarilor Brașov, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Uniunea Județeană Harghita a Sindicatelor Pensionarilor Miercurea-Ciuc, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Mehedinți, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Liga Județeană „Solidaritatea” a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Sindicatul Pensionarilor Iași, în calitate de reprezentant al membrilor săi, de Sindicatul Ligii Județene a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi, și de Asociația Pensionarilor din București, în calitate de reprezentant al membrilor săi, cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect recalcularea pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate, necorelând valoarea punctului de pensie cu nivelul salariului mediu brut pentru anul 2010, au determinat reducerea valorii punctului de pensie. Astfel, dacă valoarea punctului de pensie în perioada octombrie 2008—martie 2009 reprezenta 45% din salariul mediu brut, în anul 2010 acesta a reprezentat doar 39,9%. Se arată că o atare măsură duce la desființarea unui drept câștigat și echivalează cu o expropriere, încălcându-se, astfel, prevederile art. 47 alin. (1), dar și cele ale art. 44 alin. (3) din Constituție.

Cu referire la art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009, susțin că acesta contravine, alături de textele din Constituție deja amintite, și art. 115 alin. (6).

De asemenea, critică modul în care statul a administrat excedentele bugetelor de asigurări sociale, arătându-se că efectele proastei administrări a acestor fonduri nu trebuie să fie suportate de pensionari.

În continuare, autorii excepției susțin că este încălcată și obligația statului de creștere a calității vieții.

În final, arată că prin Legea bugetului asigurărilor sociale — lege ordinară — nu se poate modifica Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, lege organică.

Tribunalul Vaslui — Secția civilă, Tribunalul Vrancea — Secția civilă, Tribunalul Brașov — Secția civilă, Tribunalul Vâlcea — Secția civilă și Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Tribunalul Botoșani — Secția civilă, Tribunalul Harghita — Secția civilă, Tribunalul Alba — Secția civilă, Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă și Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, precum și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 27 ianuarie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009: „Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.”

— Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 12/2010: „Valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei și se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, art. 115 alin. (6) privind domeniile în care Guvernul nu poate adopta ordonanțe de urgență, art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții. Totodată, sunt invocate în susținerea excepției și prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele legale criticate au avut o aplicare limitată în timp, și anume doar pentru anul 2010.

Noua reglementare în domeniul pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, nu a mai preluat modalitatea de calcul și actualizare a punctului de pensie în funcție de salariul mediu brut, prevăzută de art. 80 din Legea nr. 19/2000 — în prezent abrogată. Prin urmare, nici soluția legislativă criticată nu a mai fost preluată de noua reglementare legală în materie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Vaslui în Dosarul nr. 487/89/2010, de Asociația Județeană a Sindicatului Liber al Pensionarilor Vrancea, în numele și pentru părțile Ștefan I. Cazan și alții în Dosarul nr. 779/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă, de Maria Ghicică și alții în Dosarul nr. 994/87/2010 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Botoșani, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.450/40/2010 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Alba, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 2.488/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția civilă, de Sindicatul Liber al Pensionarilor Brașov, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 2.233/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Uniunea Județeană Harghita a Sindicatelor Pensionarilor Miercurea-Ciuc, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 450/96/2010 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Sindicatul Județean al Pensionarilor Mehedinți, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.133/101/2010 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Liga Județeană „Solidaritatea” a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.678/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de Sindicatul Pensionarilor Iași, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 1.483/99/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă, litigii de muncă, de Sindicatul Ligii Județene a Pensionarilor, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 5.665/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și de Asociația Pensionarilor din București, în calitate de reprezentant al membrilor săi în Dosarul nr. 9.894/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 319

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Verde în Dosarul nr. 1.425/90/2010 al Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate nu nesocotesc dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.425/90/2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale**, excepție ridicată de Partidul Verde într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații depuse împotriva unei decizii a Biroului Electoral de Circumscripție nr. 1 Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin modificările aduse Legii nr. 67/2004, partidelor neparlamentare li se anulează dreptul de a avea reprezentanți în secțiile de votare cu prilejul alegerilor pentru primăriile locale. Acest lucru afectează procesul electoral, anulând posibilitatea partidelor neparlamentare care au candidați de a verifica corectitudinea procesului electoral, inclusiv numărarea voturilor. Prin faptul că acei candidați care provin de la partidele neparlamentare nu au reprezentanți în secțiile de votare, drepturile lor electorale sunt afectate odată cu întregul proces electoral, asupra căruia pot plana suspiciuni. Textele de lege criticate aduc o gravă atingere egalității partidelor și avantajează în mod arbitrar și nedemocratic partidele parlamentare. În acest sens, arată că scrutinul pentru alegerea reprezentanților în administrația locală este de un alt tip decât cel pentru alegerile parlamentare și vizează o cu totul altă parte a administrației publice. De aceea, a stabili cadrul de desfășurare a alegerilor locale în funcție de rezultatele alegerilor parlamentare reprezintă un abuz de natură să avantajeze în mod nejustificat partidele parlamentare. În opinia sa, prevederea legală care anulează partidelor neparlamentare dreptul de a

avea reprezentanți în secțiile de votare are un evident caracter discriminatoriu pe motiv de opinii politice. Totodată, această prevedere anulează principiul organizării unor alegeri libere și îngreudește posibilitatea cetățenilor cu drept de vot de a-și exprima voința cu privire la alegerea corpului legislativ. În fine, susține că textele de lege criticate nesocotesc și dreptul de a fi ales, deoarece nu se mai poate garanta corectitudinea procesului electoral și numărarea corectă a voturilor dacă nu există reprezentanți în secțiile de votare.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este nefundată. Apreciază că textele de lege criticate nu afectează procesul electoral, dreptul de a alege și de a fi ales și nici nu reprezintă o discriminare, neafectând egalitatea în drepturi a partidelor politice. Acestea au dreptul să propună fiecare candidatul său cu prilejul alegerilor locale parțiale pentru funcția de primar, când, potrivit art. 34 alin. (4) din Legea nr. 67/2004, birourile electorale ale secțiilor de votare se completează cu reprezentanții partidelor parlamentare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Arată că stabilirea condițiilor de reprezentativitate pentru exercitarea anumitor activități, în condițiile legii, nu înseamnă o încălcare a egalității în drepturi, fiecare cetățean având vocația și șansa de a exercita aceste activități, fără discriminări sau privilegii, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Învederează cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia Curții Constituționale nr. 179 din 22 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 3 iunie 2004, în sensul că nu se poate accepta ca din birourile electorale să facă parte reprezentanți ai tuturor partidelor politice existente în țară, întrucât acestea ar deveni nefuncționale, iar activitatea electorală ar risca să se blocheze.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2008 privind modificarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților

administrației publice locale și pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 21 martie 2008. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 34 alin. (2) și (4): „(2) *Birourile electorale de circumscripție se completează cu reprezentanți propuși de organizațiile județene, respectiv de organizația municipiului București, ale partidelor politice parlamentare, care depun candidat la funcția de primar, primar general, respectiv de președinte al consiliului județean, ca membri, în limitele prevăzute la art. 24 alin. (2), (3) și (4). Completarea se face de președintele biroului electoral de circumscripție, în termen de 24 de ore de la desemnarea acestuia. Completarea se face în ordinea descrescătoare a numărului cumulat de senatori și deputați ai fiecărui partid. (...)*

(4) *Birourile electorale ale secțiilor de votare se completează cu reprezentanți propuși de organizațiile județene, respectiv de organizația municipiului București, ale partidelor politice parlamentare, care depun candidat la funcția de primar, primar general, respectiv de președinte al consiliului județean, ca membri, în limitele prevăzute la art. 28 alin. (1). Completarea se face de președintele biroului electoral al secției de votare, în termen de 24 de ore de la desemnarea acestuia, în ordinea descrescătoare a numărului cumulat de senatori și deputați ai fiecărui partid. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 — „*Egalitatea în drepturi*”, art. 37 — „*Dreptul de a fi ales*” și art. 115 alin. (6) care prevede că prin ordonanțe de urgență nu pot fi afectate drepturile electorale. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 14 — „*Interzicerea discriminării*” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cele ale art. 3 — „*Dreptul la alegeri libere*” din Primul Protocol adițional la aceeași convenție, precum și următoarele prevederi din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice: art. 25 care statuează că orice cetățean are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice, fie direct, fie prin intermediul unor reprezentanți liberi aleși, de a alege și de a fi ales, în cadrul unor alegeri periodice, oneste, cu sufragiu universal și egal și cu scrutin secret, asigurând exprimarea liberă a voinței alegătorilor și de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa; art. 26 referitor la egalitatea în fața legii, interzicerea discriminării și protecția împotriva discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 179 din 22 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 3 iunie 2004, s-a pronunțat asupra unor probleme similare, ridicate, însă, în legătură cu dispozițiile din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, care nu prevăd participarea în Biroul Electoral Central, în birourile electorale de circumscripție și în cele ale secțiilor de votare a reprezentanților partidelor care nu sunt reprezentate în Parlament, în cazul referendumului național, sau în consiliul local ori județean, în cazul referendumului local.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate, care reglementează componența Biroului Electoral Central, a birourilor electorale de circumscripție și a birourilor electorale ale secțiilor de votare, stabilind că numai partidele care au reprezentare parlamentară, în cazul referendumului național, sau care sunt reprezentate în consiliul local sau județean, în cazul referendumului local, pot desemna delegați în organismele electorale respective, au la bază un criteriu rațional și obiectiv și în niciun caz nu se putea accepta ca din aceste birouri electorale să facă parte reprezentanți ai tuturor partidelor politice existente

în țară, întrucât astfel aceste organisme ar fi devenit nefuncționale, iar activitatea electorală ar fi riscat să se blocheze.

Cele statuate prin decizia menționată sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în cauza de față.

Autorii prezentei excepții au mai susținut și încălcarea dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 115 alin. (6) care prevede că prin ordonanțe de urgență nu pot fi afectate drepturile electorale. Pronunțându-se, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Curtea a statuat, cu privire la invocarea art. 115 alin. (6) din Constituție, că „interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.”

Prin aceeași decizie, Curtea s-a referit și asupra conținutului noțiunii de „drepturi electorale”, astfel cum aceasta este cuprinsă în art. 115 alin. (6) din Constituție, reținând că „Drepturile electorale formează o categorie distinctă între drepturile și libertățile cetățenilor. Deși drepturile electorale sunt cuprinse în sfera drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, legiuitorul constituant a inserat distinct, alături de acestea, în cuprinsul alin. (6) al art. 115 din Legea fundamentală, categoria drepturilor electorale, pentru a sublinia că acestea se referă și la drepturile electorale menționate de legislația infraconstituțională. [...] Alături de drepturile electorale fundamentale consacrate de Constituție se regăsesc și alte drepturi electorale reglementate prin lege (dreptul alegătorilor de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrierilor greșite sau a oricăror erori din Registrul electoral; dreptul alegătorilor de a verifica înscrierea în listele electorale, de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrierilor greșite și a oricăror erori; dreptul alegătorilor de a face contestație cu privire la listele electorale; dreptul alegătorilor de a obține cartea de alegător; dreptul de contestare a candidaturilor; dreptul candidaților de a contesta operațiunile electorale; dreptul candidaților de a avea acces la mijloacele de informare în masă). Aceste drepturi sunt drepturi electorale fundamentale ale cetățenilor (dreptul de vot, dreptul de a fi ales, dreptul de a alege).”

În ceea ce privește interdicția cuprinsă la art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la „afectarea” drepturilor electorale pe calea ordonanțelor de urgență, Curtea a reținut, prin aceeași decizie, că această noțiune „trebuie examinată cu anumite nuanțări, în special în ce privește acele drepturi care sunt legate de organizarea și desfășurarea procesului electoral, ținând seama și de anumite realități practice”. Cu privire la categoria drepturilor electorale, Curtea, a reținut, de asemenea, numai sensul juridic al noțiunii „a afecta”, sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”.

În lumina celor statuate prin decizia menționată, Curtea constată că, în cauza de față, dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură a afecta, a aduce prejudicii exercitării drepturilor electorale, întrucât acestea conțin doar norme tehnice privind completarea birourilor electorale de circumscripție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) și (4) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Verde în Dosarul nr. 1.425/90/2010 al Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 358 din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Silviu Șerban și Cornelia Șerban în Dosarul nr. 32.200/211/2009 al Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef, referând asupra cauzei, arată că părțile Simion Alexandru David și Mircea Diculescu au depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea criticii de neconstituționalitate și judecarea în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 25 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 32.200/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Silviu Șerban și Cornelia Șerban, contestatori într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24, art. 44 și art. 45. În acest sens, arată că art. 274 din Codul de procedură civilă „limitează dreptul de apărare al părților, acestea fiind constrânse să își aleagă avocatul nu în funcție de pregătirea profesională, ci în funcție de onorariu”. De asemenea, acest text de lege „creează o discriminare între două categorii de liber profesioniști, și anume experții, pe de o parte, și avocații, pe de altă parte”. Autorii excepției fac referire și la Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 274 din Codul de procedură civilă. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă însă că, în realitate, autorii excepției critică doar alin. 3 al art. 274 din Codul de procedură civilă, care are următorul cuprins: „*Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.*”

Autorii criticii susțin că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 493 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007, a stabilit că nu se poate pune semn de egalitate între modul de

fixare a onorariului expertului și cel al avocatului, tratamentul diferit aplicat fiind justificat, iar judecătorii au dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari față de valoarea pricinii ori munca îndeplinită de avocat.

În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Curtea a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumul onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea constată că, întrucât nu este încălcat niciun drept sau nicio libertate fundamentală a acestuia, dispozițiile art. 15 alin. (1) din Constituție, invocate în susținerea excepției, nu au incidență în cauză. De asemenea, Curtea nu poate reține ca semnificative pentru soluționarea criticii celelalte prevederi constituționale invocate în cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Silviu Șerban și Cornelia Șerban în Dosarul nr. 32.200/211/2009 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 359

din 22 martie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304¹
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Asaftei în Dosarul nr. 438/250/2009 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 438/250/2009, **Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Asaftei cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 1131 din 23 decembrie 2009, pronunțată de Judecătoria Lipova, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3), deoarece „se creează o diferență între cei ale căror litigii au și calea de atac a apelului și cei ale căror litigii prevăd doar calea de atac a recursului”. De aceea, apreciază că „în această situație nu se poate vorbi de o egalitate a tuturor cetățenilor în fața legii și nici de existența unui proces echitabil”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 304 pct. 9: *„Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: [...]*

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.”;

— Art. 304¹: *„Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.”*

Autorul excepției susține că textele legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Analizând critica referitoare la art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra acestor dispoziții de lege în raport cu aceleași prevederi constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 909 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007, Curtea a stabilit că dispozițiile de lege criticate „constituie norme de procedură ce au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *«Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege»*.”

Soluția legislativă adoptată de legiuitor nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, reglementarea criticată constituind tocmai temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului, fără a se încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției”.

De asemenea, Curtea, prin mai multe decizii, a analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă. Spre exemplu, prin Decizia nr. 1.004 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 7 noiembrie 2008, Curtea, constatând constituționalitatea textului supus controlului său, a statuat că „recursul constituie în această ipoteză o cale de atac cu caracter devolutiv, în care, ca și în cazul apelului, instanța de recurs judecă însăși cauza, atât sub aspectul legalității, cât și sub acela al temeiniciei, nelimitându-se să examineze doar hotărârea pronunțată de prima instanță, exclusiv pentru motivele de casare prevăzute în art. 304 din Codul de procedură civilă, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile Constituției”.

În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 351 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2006, Curtea a statuat că justificarea acestei reglementări derogatorii de la regula generală a caracterului nedevolutiv al recursului ține de deosebirile esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. Astfel, în situația în care s-a putut exercita calea de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar, la un grad de jurisdicție superior, iar recursul va putea fi exercitat pentru motive concrete și limitativ determinate, care vizează legalitatea deciziei pronunțate în apel. În situația în care părților nu le este deschisă calea de atac a apelului, apare firesc ca instanța să poată cerceta sub toate aspectele cauza dedusă judecătii. Această posibilitate este menită să asigure părților o judecată echitabilă și să conducă instanța la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Asaftei în Dosarul nr. 438/250/2009 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 362

din 22 martie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Liviu Nicolicea în Dosarul nr. 8.528/288/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.528/288/2008, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liviu Nicolicea cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 3.086 din 8 aprilie 2009, pronunțată de Judecătoria Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 24. În acest sens arată că în cazul constatării faptei cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic prevăd o procedură administrativă de constatare a contravențiilor și de încheiere a procesului-verbal diferită față de

situația constatării faptei direct și nemijlocit de către polițistul rutier în lipsa unor mijloace tehnice. În cazul reglementat de textul de lege criticat este înlăturat dreptul contravenientului de a formula obiecțiuni cu privire la conținutul procesului-verbal de constatare, pe când în cazul celorlalte contravenții agentul constator este obligat să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Contravenientul nu beneficiază de prezumția de nevinovăție în timpul etapei administrative în care i se aplică o sancțiune de către polițist, iar actul de constatare se întocmește în lipsa acestuia, astfel că nu are posibilitatea de a formula obiecțiuni cu privire la starea de fapt reținută de agentul constator. De asemenea, în motivarea excepției este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, *Cauza Öztürk contra Germaniei* și *Cauza Anghel contra României*.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

„În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.”

Alin. (2) al art. 109, la care face referire textul de lege criticat, prevede că se poate face constatarea contravențiilor și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 24 care garantează dreptul la apărare. De asemenea, este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu Cauza *Öztürk contra Germaniei* și Cauza *Anghel contra României*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Astfel, normele criticate se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și nu încalcă dreptul la apărare. Persoana contravenientă nemulțumită de sancțiunea aplicată prin procesul-verbal de contravenție, indiferent dacă procesul-verbal de contravenție a fost încheiat în prezența sau în lipsa acesteia, are deschisă calea plângerii la instanța de judecată, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta*”, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, poate formula apărările pe care le consideră necesare. Curtea a subliniat, în acest sens, în jurisprudența sa referitoare la dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001

privind regimul juridic al contravențiilor, legea-cadru în materie contravențională, că, chiar dacă procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, atunci când este formulată plângere împotriva acestuia este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, așadar și de a examina probele care stau la baza aplicării sancțiunii contravenționale, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, la care face referire autorul prezentei excepții, în motivarea acesteia. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește că „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării*”. Așadar, instanțele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, când a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine modificarea soluției pronunțate cu acel prilej, atât aceasta, cât și argumentele pe care s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Liviu Nicolicea în Dosarul nr. 8.528/288/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 373

din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Marieta Safta — prim-magistrat-asistent
Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de

piață, excepție invocată de Societatea Comercială „Falcon Impex” — S.R.L. din Ciumani, județul Harghita, în Dosarul nr. 160/305/2010 al Judecătoria Sfântu Gheorghe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 160/305/2010, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, excepție invocată de Societatea Comercială „Falcon Impex” — S.R.L. din Ciumani, județul Harghita.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dreptul organului de control de a interzice una dintre cele două activități prevăzute în textul de lege criticat, dacă este interpretat în sensul că se poate interzice oricare dintre activitățile menționate, la alegere, apare ca discreționar în raport cu dispozițiile constituționale invocate. Se arată în acest sens că „doar comerciantul poate decide care dintre cele două activități este mai rentabil a fi continuată”.

Judecătoria Sfântu Gheorghe consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție invocată de Societatea Comercială „Falcon Impex” — S.R.L. din Ciumani, județul Harghita, în Dosarul nr. 160/305/2010 al Judecătoria Sfântu Gheorghe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, având următorul cuprins:

— Art. 73 pct. 22: „*Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: [...]*”

22. *exercitarea de activități de comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu interzicerea uneia dintre cele două activități.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 45 privind *Libertatea economică* și ale art. 135 privind *Economia*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, se constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Curtea reține că, potrivit art. 45 din Constituție, „*Accesul liber al persoanei la activitatea economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate*”. În deplină concordanță cu aceste dispoziții constituționale, textul de lege criticat reglementează condițiile de exercitare a unor activități economice, în considerarea scopului Ordonanței Guvernului nr. 99/2000, așa cum acesta este stabilit de art. 1, și anume: „*dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului*”. Astfel, definind comerțul cu ridicata ca fiind „*activitatea desfășurată de comercianții care cumpără produse în cantități mari în scopul revânzării acestora în cantități mai mici altor comercianți sau utilizatori profesionali și colectivivi*” și comerțul cu amănuntul ca fiind „*activitatea desfășurată de comercianții care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora*”, legiuitorul a prevăzut sancțiuni pentru exercitarea acestor activități în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare, în scopul asigurării unei concurențe loiale.

Așa fiind, contrar susținerilor autorului excepției, prevederile legale criticate dau expresie dispozițiilor constituționale referitoare la libertatea economică. Stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, exprimă preocuparea statului pentru a asigura libertatea comerțului și respectarea principiilor liberei concurențe. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în acest sens în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 530 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2005, în care a statuat că art. 80 pct. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 [devenit, după republicarea ordonanței de urgență, art. 73 pct. 22] este în deplină concordanță cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora: „*Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.*”

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 390

din 24 martie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, excepție ridicată de Iulian Bercea în Dosarul nr. 12.451/63/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 333/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.130D/2010 și nr. 2.379D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 2.379D/2010 la Dosarul nr. 2.130D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.451/63/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic.**

Excepția a fost ridicată de Iulian Bercea cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 221 din 27 ianuarie 2010, pronunțată de Tribunalul Dolj în contradictoriu cu Direcția Silvică Dolj.

Prin Încheierea din 12 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 333/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Iulian Bercea într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziei de sancționare disciplinară emise de Direcția Silvică Dolj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, „fiind vătămat într-un drept printr-un act nelegal și nul de drept,” dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 52 din Constituție și celor ale art. 6 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece nu fac distincție între personalul silvic care face parte din autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și structurile teritoriale ale acesteia și personalul silvic angajat cu contract individual de muncă în baza unui contract colectiv de muncă încheiat la nivelul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva cu Federația Sindicatelor din Silvicultură „Silva”. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 8, art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (3) din Codul silvic, ale Regulamentului de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și ale Hotărârii Guvernului nr. 229/2009, personalul silvic din structurile Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva nu se încadrează în prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999, întrucât este angajat prin contract individual de muncă în baza unui contract colectiv de muncă, nu este numit ca un funcționar public, nu are raportul de serviciu al unui funcționar public și, prin urmare, orice litigiu privind raporturile de muncă se soluționează conform dispozițiilor Codului muncii. În consecință, având în vedere și deciziile Curții Constituționale nr. 1.257/2009 și nr. 1.629/2009, toate deciziile emise de către directorul coordonator sunt lovite de nulitate absolută, întrucât acesta a fost numit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și, prin urmare, decizia de sancționare disciplinară a cărei anulare se solicită prin acțiunea în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate este nulă.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 30 mai 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001, dispoziții care au următorul cuprins: „*Personalului silvic i se aplică dispozițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu dispune altfel.*”

Autorul criticii invocă în susținerea excepției prevederile art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementarea criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, iar faptul că dispozițiile de lege criticate fac trimitere la Statutul funcționarilor publici nu atrage neconstituționalitatea acestora.

Aspectul criticat de autorul excepției nu constituie o veritabilă problemă de constituționalitate, așa că excedează competenței instanței constituționale. Astfel, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia nu critică art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 sub aspectul neconstituționalității sale, ci susține că acest articol de lege nu ar trebui aplicat litigiului dedus judecării — și anume acțiunii în contencios administrativ prin

care se solicită anularea unei decizii de sancționare disciplinară emise de Direcția Silvică Dolj, în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate.

Criticile de neconstituționalitate aduse textului de lege atacat privesc, în realitate, stabilirea regimului juridic aplicabil raporturilor de muncă ale autorului excepției de neconstituționalitate cu Direcția Silvică Dolj, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanței de judecată chemate să soluționeze litigiul.

În aceste condiții, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, excepție ridicată de Iulian Bercea în Dosarul nr. 12.451/63/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 333/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 417

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Giovanni Caporale în Dosarul nr. 9.207/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Iosif Crețiu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Anca Irina Toth, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită reanalizarea

și modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate în sensul dreptului comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.207/55/2009, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Giovanni Caporale cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 15 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Arad, într-o cauză având ca obiect o investiție cu formulă executorie, în contradictoriu cu Anca Irina Toth.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1) și (2), art. 124 alin. (1) și (2) și art. 136 alin. (5), precum și prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Protocolului nr. 12 la Convenție, deoarece „au menirea de a

proteja debitorii răi platnici, ceea ce creează o discriminare pentru creditorii, care, în principal, respectă actele normative”.

Instanța de judecată consideră că textele de lege atacate nu au legătură cu soluționarea cauzei, al cărei obiect este o investire cu formulă executorie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere privind excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (4): „(4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*”;

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Giovanni Caporale în Dosarul nr. 9.207/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

